

Scènes

A Theater.nl Company

Foto: Jano van Gool

Montere Weemoed Vliegt Uit! - Thomas Verbogt & Beatrice van der Poel TWEE TOPVOORSTELLINGEN VOOR DE PRIJS VAN ÉÉN

Patrick van den Hanenberg

Gezien op:

3-3-2026, Theater Bellevue Amsterdam

Het literair-muzikale duo Verbogt & Van der Poel biedt twee topvoorstellingen voor de prijs van één. Op papier oogt het wellicht wat belegen: een liedje, een verhaaltje, een liedje, een verhaaltje, een liedje, enzovoort. En dat ruim anderhalf uur. Maar omdat Thomas Verbogt zich ontfermt over de verhaaltjes en Beatrice van der Poel de liedjes voor haar rekening neemt, levert dat een zalige avond op vol weemoed, milde humor en bloedmooie muziek.

Van Thomas Verbogt is onlangs de roman *Foto's van zonnige dagen* verschenen en Beatrice van der Poel heeft *Na de stilte* uitgebracht, haar beste album tot nu toe, dus enige publiciteit met een theatertournee is welkom. Verbogt en Van der Poel vormen al lange tijd een plezierig podiumduo, en na *Montere Weemoed 1 en 2* volgt nu de titelvariatie *Montere Weemoed Vliegt uit!* Met dezelfde opzet, en waarom ook niet? Never change a winning team.

Als Verbogt zijn verhalen voorleest of vertelt zit Van der Poel er oprecht gniffelend en hardop

lachend naast, terwijl de bewondering van het gelaat van Verbogt straalt als Van der Poel nummers uit haar Brel programma en vooral van het album *Na de stilte* zingt. Dat album is smullen van het eerste tot het laatste van de elf nummers. Voor drie stukken heeft ze aangeklopt bij muzikale inspiratiebronnen. *Geen oog dicht* is een vertaling van *I keep a close watch* van John Cale, *I can't make you love me* van Bonnie Raitt is bij Van der Poel *Als jij niet* geworden, en ze haalt de samenwerking met Maarten van Roozendaal terug in *Oude liefde stinkt*.

Door Van Roozendaal (en Bob Fosko) is Van der Poel overgestapt naar Nederlandstalig, en in de categorie van het betere Nederlandse lied bevindt ze zich in de bovenste regionen. De beschrijving van een *Doodgewone Dag* is hogere kleinkunst, terwijl het bij *Die ander* moeilijk is om gewoon te kunnen blijven doorademen. In dat lied krijgt een vrouw een pijnlijk bericht te horen, dat niet expliciet wordt beschreven, waarvan zij altijd dacht dat het alleen maar andere vrouwen kon overkomen.

Het is misschien niet zo bijzonder dat op het album alle kanten van de liefde worden bezongen -en dan vooral het verdriet- maar wel dat het in zeer uiteenlopende stijlen gebeurt. We horen lieflijke folk, soul, kleinkunst, blues en zelfs stevige rock, want Beatrice van der Poel kan werkelijk alles met haar stem: sensueel én strak. Het is verrekte jammer dat André Hazes niet meer onder ons is, want hij zou van de bluesy ballad *Mijn hart huilt* dat wat tekst en melodie sterk doet denken aan *Love hurts* van The Everly Brothers, een monsterhit hebben gemaakt. Van der Poel begeleidt zichzelf zonder al te veel franje op gitaar, en gebruikt bij een aantal nummers een extra begeleidingstape. Dat is niet ideaal, maar het verstoort in dit geval de intimiteit niet.

Met *Montere Weemoed Vliegt Uit!* heeft de bezoeker niet alleen een kaartje voor een fraai concert, maar het is ook een literaire avond. Thomas Verbogt weet van de kleinste kleinigheid op straat en in zijn hoofd een prachtig verhaal te maken. Verbogt loopt vol verwondering door het leven en maakt daar verfijnde literatuur van. Zijn stijl heeft trekken van de weemoed van Carmiggelt en de zelfspot en vriendelijke ironie van Kees van Kooten. Of het nu gaat over het dragen van een fietshelm, zijn eindeloze serie rijlessen, de ongewenste verbouwing van zijn huis, een chique dame met een grote lading wc-papier of over zijn bescheiden rol in het Nederlandse popcircuit in de jaren zeventig, Verbogt houdt de aandacht stevig vast met zijn gouden pen en innemende vertelkunst.